

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (3/3/2013)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Α' Κορ. στ', 12 – 20. Ευαγγέλιο: Λουκ. ιε', 11 – 32
(Εωθινό θ', Ήχος πλ. Β')

«Φεύγετε την πορνείαν»

Ένας από τους δυσάρεστους καρπούς της οικονομικής κρίσης, που πλήττει την πατρίδα μας, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι η παρατηρούμενη αύξηση της πορνείας. Η οικονομική δυσπραγία και ανέχεια σπρώχνει όλο και περισσότερες νέες γυναίκες, κυρίως αλλοδαπές, σ' αυτή την δραστηριότητα, που αποφέρει σίγουρα οικονομικά οφέλη, όχι, όμως, χωρίς ποικίλο κόστος και πολλαπλούς κινδύνους, σωματικούς και ψυχικούς. Μάλιστα, τα Μ.Μ.Ε. προβάλλουν το γεγονός ως λύση ανάγκης, ενώ καταγράφουν την πορνεία ως ένα επάγγελμα σαν όλα τα άλλα, το οποίο κατοχυρώνεται στα βάθη των αιώνων κι έρχεται να ικανοποιήσει απλώς την ανάγκη του ανθρώπου που αφορά στην εκτόνωση του σεξουαλικού του ενστίκτου. Η άποψη αυτή υπερθεματίζεται κυρίως από τους λεγόμενους «προοδευτικούς» κύκλους της απελευθέρωσης των πάντων. Οι κύκλοι αυτοί αρνούνται την προφύλαξη της ανθρώπινης ζωής μέσα στα πλαίσια ακόμα και της στοιχειώδους ηθικής, ενώ υπεραμύνονται του αναφαίρετου δικαιώματος του ανθρώπου να καθορίζει, με απόλυτη ελευθερία, τα του σώματός του και την αξία που αυτό έχει ή δεν έχει. Οι ίδιοι αυτοί κύκλοι διακηρύττουν σήμερα ότι ο κόσμος έχει αλλάξει, οι κοινωνίες εξελίχθηκαν, ο άνθρωπος κέρδισε με το σπαθί του το δικαίωμα της αυτοδιάθεσής του, άρα οποιαδήποτε ένσταση επί του θέματος, είναι αναχρονιστική και σίγουρα πέφτει στο κενό.

Στον αντίποδα αυτής της τάσης έρχεται η θέση της Εκκλησίας, η οποία προβάλλεται με τρόπο σαφή, όσο και αγαπητικό για το ανθρώπινο πρόσωπο. Η Εκκλησία μας δεν κρύβεται πίσω από συμφέροντα και σκοπιμότητες της στιγμής για να εκφράσει τις απόψεις της, ούτε δέχεται ότι ο όποιος εκσυγχρονισμός της κοινωνίας ή οι έκτακτες ανάγκες της εποχής, δίδουν άλλοθι για αναθεώρηση των θέσεών Της, κυρίως σε θέματα που άπτονται του ανθρωπίνου προσώπου και των σχέσεών του με το Θεό και το συνάνθρωπο. Για το λόγο αυτό επαναλαμβάνει, με αίσθημα ποιμαντικής ευθύνης, την αγωνία και τους φόβους της για την έξαρση και τη συντήρηση του φαινομένου της πορνείας στη χώρα μας, η οποία συνιστά σαφή εξευτελισμό του ανθρωπίνου προσώπου και ένδειξη υποδούλωσης στα κατώτατα πάθη, που μεταμορφώνουν τον άνθρωπο από αφέντη σε δούλο των ενστίκτων και των σωματικών του αναγκών.

Αξιζει, λοιπόν, να καταγράψουμε μερικά σημεία από τη διδασκαλία της Εκκλησίας μας περί του θέματος αυτού, για να καταλάβουμε το σκεπτικό της, που δεν αντίκειται και δεν αρνείται τις φυσικές σωματικές ανθρώπινες διεργασίες, αλλά επιθυμεί να τις ιεροποιήσει και να τις εξευγενίσει προκειμένου να διαφυλάξει το ήθος και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Οδηγός μας ο Απόστολος Παύλος, ο οποίος στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα καθορίζει την στάση των Χριστιανών έναντι της πορνείας.

Ο Παύλος συνδέει το ανθρώπινο σώμα με τον Χριστό, από τη στιγμή που ο Κύριος το προσέλαβε και το εξαγίασε με την ενανθρώπιση Του. Το γεγονός αυτό προσάπτει στο σώμα τιμή, ιερότητα και πνευματικότητα. Η επισήμανση και σαφής υπόμνηση ότι το σώμα είναι Ναός του Αγίου Πνεύματος οριοθετεί το σεβασμό και την τιμή που του αρμόζουν, στοιχεία αναχαιτιστικά οιασδήποτε εφάμαρτης εκτροπής. Αντιθέτως, η παράδοση του ανθρώπου στην πτωτική κατάσταση της πορνείας συνιστά «ανταρσία εναντίων της ίδιας της φύσεώς του κι επομένως, διαστροφή της φύσεώς του. Είναι η εωσφορική αποθέωση της φύσεώς του και ο εγκλεισμός του σε μια απαγιασμένη φύση που δε μπορεί πια να γεννά παρά πάθη και ασθένειες και θάνατο»¹

Σαφώς η Εκκλησία μας, διά του Αποστόλου Παύλου, συμβουλεύει και προτρέπει τους ανθρώπους ν' αποφεύγουν την πορνεία, γιατί, σε αντίθεση με τις άλλες αμαρτίες, αφήνει πληγές σωματικές και, κατ' επέκτασιν, ψυχικές, τραύματα που δύσκολα επουλώνονται και προκαλούν ψυχοσωματικά ράκη. Μετατρέπει το ανθρώπινο σώμα σε δοχείο ηδονής και άλογο όργανο ικανοποίησης χαμερπών ορμών κι ενστίκτων. Μετατρέπει τον άνθρωπο σε αναλώσιμο είδος, απαξιωμένο όργανο στα χέρια ανομολόγητων και αδίστακτων νοών, που θυσιάζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια στο βωμό του κέρδους. Προσβάλλει και πληγιάζει το ανθρώπινο σώμα, το υποβαθμίζει και το ατιμάζει στερώντας του το δικαίωμα στην υγεία, στην ευεξία, στην ακμαία και όχι στη γηρασμένη νεότητα.

Η Εκκλησία μας, αδελφοί μου, δε μπορεί να κλείσει τα μάτια στην έκπτωση του ανθρώπινου ήθους και δεν θα πάψει ποτέ να τη στηλιτεύει, προστατεύοντας τα εκτραπέντα παιδιά Της. Την ίδια, όμως, στιγμή αγκαλιάζει, εκείνους που, για λόγους που μόνο οι ίδιοι γνωρίζουν, άφησαν τον εαυτό τους ελεύθερο σ' αυτήν τη πτώση και αναμένει ο πόνος από τη συναισθησή της και η διάθεση της μετάνοιας, που συχνά τους χαρακτηρίζει, να γίνουν αφορμές αποκατάστασης της διασαλευμένης σχέσης με τον εαυτό τους και το Θεό. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

¹ π. Μιχαήλ Καρδαμάκης (+), «Κεφάλαια κατανυκτικά», σελ. 52